

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 394/2016
13.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 638/15 од 21.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 638/15 од 21.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 638/15 од 21.10.2015. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 896/14 од 12.05.2015. године тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног М.И., огласи кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од три године.

На основу члана 246. став 5. КЗ од окривљеног М.И. одузета је опојна дрога марихуана у количини од 4,46 грама.

Истом пресудом од окривљеног је на основу одредбе члана 91. КЗ одузета имовинска корист прибављена извршењем наведеног кривичног дела у износу од 200 USD и 15.000,00 динара који му је новац привремено одузет по потврди о привремено одузетим предметима ПС Гроцка од 26.01.2012. године.

Окривљени је обавезан и да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 30.397,92 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене правноснажне пресуде бранилац окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијану пресуду укине и предмет врати Апелационом суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране другостепеног суда, а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из изреке другостепене пресуде бранилац окривљеног М.И., као разлог за подношење захтева наводи да је другостепени суд погрешно утврдио да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, јер ни једним доказом није потврђено нити су се појавили други докази у току поступка који су указивали да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, те да је погрешан закључак другостепеног суда да то што није редован конзумент опојних дрога да не постоји токсикоманска зависност код

окривљеног, да је без сталних прихода довољна чињеница да се исти бави препродајом опојне дроге, дакле оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа у вези са наведеним кривичним делом.

Дакле, у поднетом захтеву само је формално означена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП због које повреде је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране другостепеног суда, из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног М.И., адв. Д.Ђ., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.